

Μ. Χατζόπουλος - Λ. Γουναροπούλου, Επιγραφές Κάτω Μακεδονίας αρ. 3

Βέροια 248 π.Χ.

βασιλεύοντος Αντιγόνου ἔτους : ζ' : καὶ : λ' : ἐντυχόντων

Δημητρίω τῶν κυνηγῶν Χάρτα τοῦ Νικάνορος, Ἀττύλου τοῦ

Νικάνορος ἐδόθησαν αἱ ἐπιστολαί. *vacat*

— — —

Δημήτριος Ἀρπάλῳ χαίρειν. οἱ ἱερεῖς οἱ τοῦ

Ἡρακ[λ]έους φασὶν τῶν προσόδων τινὰς τῶν

τοῦ θεοῦ εἰς τὰς πολιτικὰς κατατετάχθαι·

ἐπιμελήθηθι οὖν ὅπως ἀποκατασταθῶσιν

πάλιν τῷ θεῷ· ἔρρωσο. *Vacat*

Δημήτριος Ἀρπάλῳ χαίρειν· οἱ [ἀπε]λευ[θ]ερο[ύ]-

μενοι πρότερον φαίνονται φιάλας ἀνατίθ[ε]σ[θαι]

εἰς τὸ ἱερόν· ἐπεὶ οὖν [ἐστίν] πε[ρ]ιο[υ]σία εἰς τῆ[ν]

χρείαν τὴν τοῦ θεοῦ ἀνατιθέτωσαν ἀντὶ

τῶν φιαλῶν κέρατα [καὶ] σκύφους· ἔρρωσο.

— — —

Δημήτριος Ἀρπάλ[ω]ι χαί[ρ]ειν· οἱ ἱερεῖς οἱ τοῦ

Ἡρακλέους ἀτε[λει]ς ἔστων πάντων ὄσ[ω]ν καὶ οἱ

τοῦ Ἀσκληπιοῦ· ἔρρωσο.

Κατὰ τὸ 360 ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Αντίγονου, ὅταν συνάντησαν τὸν Δημήτριο οἱ "κυνηγοί" Χάρτας, γίος τοῦ Νικάνορα, καὶ Ἀττύλος, γίος τοῦ Νικάνορα, δόθηκαν οἱ ἐπιστολές.

Ὁ Δημήτριος χαιρετὰ τὸν Ἀρπαλο. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἡρακλή (ενν. Κυναγίδα) λένε ὅτι κάποιες ἀπὸ τῆς προσόδου τοῦ θεοῦ ἔχουν καταταχθεῖ σὲ πολιτικὰς. Νὰ φροντίσεις νὰ ἐπιστρέψουν πάλι στὸν θεό. Νὰ εἶσαι καλά.

Ὁ Δημήτριος χαιρετὰ τὸν Ἀρπαλο. Ὅσοι ἀπελευθερώνονται ἀναθέτουν φιάλες στὸ ἱερό (ενν. τοῦ Ἡρακλή Κυναγίδα). Ἐπειδὴ ὑπάρχει πια πλεόνασμα στὴν κατοχὴ τοῦ θεοῦ νὰ ἀναθέτουν ἀντὶ γιὰ φιάλες κέρατα καὶ σκύφους. Νὰ εἶσαι καλά.

Ο Δημήτριος χαιρετά τον Άρπαλο. Οι ιερείς του Ηρακλή (ενν. Κυναγίδα) να είναι ατελείς από όλα όσα είναι και οι ιερείς του Ασκληπιού. Να είσαι καλά.

36ο έτος, 15η (ημέρα) του Δύστρου.

IG IX 2, 517, Λάρισα, 215 π.Χ.

βασιλεὺς Φίλιππος Λαρισαίων τοῖς ταγοῖς καὶ τῇ πόλει χαίρειν.
πυνθάνομαι τοὺς πολιτογραφηθέντας κατὰ
τὴν παρ' ἐμοῦ ἐπιστολὴν καὶ τὸ ψήφισμα τὸ ὑμέτερον καὶ ἀναγραφέντας
εἰς τὰς στήλας ἐκκεκολάφθαι· εἴ-
περ οὖν ἐγεγόνει τοῦτο, ἡστοχήκεισαν οἱ συνβουλευσάντες ὑμῖν καὶ τοῦ
συμφέροντος τῇ πατρίδι
καὶ τῆς ἐμῆς κρίσεως. ὅτι γὰρ πάντων κάλλιστόν ἐστιν ὡς πλείστων
μετεχόντων τοῦ πολιτεύματος
τὴν τε πόλιν ἰσχύειν καὶ τὴν χώραν μὴ ὥσπερ νῦν αἰσχροῶς χερσεύεσθαι,
νομίζω μὲν οὐδ' ὑμῶν οὐθένα ἂν ἀν-
τειπεῖν, ἔξεστι δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ταῖς ὁμοίαις πολιτογραφίαις
χρωμένους θεωρεῖν ὧν καὶ οἱ Ῥωμαῖ-
οὶ εἰσιν, οἱ καὶ τοὺς οἰκέτας ὅταν ἐλευθερώσωσιν, προσδεχόμενοι εἰς τὸ
πολίτευμα καὶ τῶν ἀρχαίων με-
[ταδι]δόντες, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου οὐ μόνον τὴν ἰδίαν πατρίδα
ἐπηυξήκασιν, ἀλλὰ καὶ ἀποικίας <σ>χεδὸν [εἰς ἑβ]δομήκοντα τόπους
ἐκπεπόμφασιν.

Ο βασιλέας Φίλιππος χαιρετά τους ταγούς και την πόλη των Λαρισαίων. Πληροφορούμαι ότι όσοι πολιτογραφήθηκαν σύμφωνα με την επιστολή μου και το ψήφισμά σας εξαλήφθηκαν/αποξέστηκαν. Αν αυτό λοιπόν συνέβη, αστόχησαν όσοι σας συμβούλευσαν και σχετικά με το συμφέρον της πατρίδας και σχετικά με τη δική μου κρίση. Νομίζω ότι κανένας δεν θα πρόβαλε αντιρρήσεις ότι το καλύτερο από όλα είναι να εγγραφούν στους καταλόγους των πολιτών όσο το δυνατόν περισσότεροι, ώστε να είναι ισχυρή η πόλη και η ύπαιθρος να μην ερημώνει όπως τώρα. Υπάρχει η δυνατότητα να παρακολουθήσουμε και άλλους που χρησιμοποιούν τις ίδιες διαδικασίες της πολιτογράφησης και μεταξύ αυτών τους Ρωμαίους. Αυτοί ακόμη και τους δούλους, όταν τους απελευθερώνουν, τους εγγράφουν στους καταλόγους των πολιτών και τους επιτρέπουν συμμετοχή σε ορισμένα αξιώματα. Με τον

τρόπο αυτό όχι μόνο έκαναν πιο μεγάλη την πατρίδα τους, αλλά ίδρυσαν και αποικίες σε εβδομήντα περίπου θέσεις.